

Ο Ποσειδώνας, ο θεός της θάλασσας, που κρατάει την τρίαινα στο χέρι του.

Χειροποίητο ορειχάλκινο γλυπτό, με εγγύηση ποιότητας. Παραδοσιακά φτιαγμένο με τη μέθοδο χύτευσης μετάλλου και με οξείδωση παρόμοια με του μουσείου.

Στην Ελληνική μυθολογία ο Ποσειδώνας είναι ο θεός της στεριάς και της θάλασσας (και για αυτό ονομάζονταν και Πελαγαίος), των ποταμών, των πηγών και των πόσιμων νερών.

Γιος του Κρόνου και της Ρέας και αδελφός του Δία κατοικούσε πότε στον Όλυμπο και πότε στο παλάτι του στα βάθη της θάλασσας, όπου ζούσε και η γυναίκα του, η Νηρηίδα Αμφιτρίτη. Κατά μια εκδοχή μεγάλωσε στη Ρόδο όπου, μετά την ένωσή τους με την Αλία, αδελφή των Τελχινών, γεννήθηκαν έξι γιοι και μια κόρη, η Ρόδη, που έδωσε το όνομά της στο νησί. Ήταν πατέρας ακόμα του Θησέα, αλλά και του Προκρούστη και του Σκίρωνα και γιγάντων: των δίδυμων Ωτου και Εφιάλτη (από την ένωσή του με την Ιφιμέδεια, κόρη του βασιλιά της Θεσσαλίας), του Τιτυού (από την Ελαρά, κόρη του Ορχομενού και του Ωρίωνα (από την Ευρυάλη, κόρη του Μίνωα. Θεωρούνταν ακόμα εξημερωτής του πρώτου αλόγου αλλά και γεννήτορας του μυθικού αλόγου Πήγασου.

Το όνομα του θεού Nethuns είναι ετρουσκικό και υιοθετήθηκε στα λατινικά για τον Ποσειδώνα στη ρωμαϊκή μυθολογία (Νεπτούνους). Και οι δύο ήταν θεοί της θάλασσας ανάλογοι με τον Ποσειδώνα. Σύμφωνα με σωζόμενες επιγραφές, ο Ποσειδών λατρευόταν στην Πύλο και στη Θήβα και ενσωματώθηκε στους θεούς του Ολύμπου ως αδελφός του Δία και του Άδη. Ο Ποσειδών απέκτησε πολλά παιδιά. Υπάρχει ένας ομηρικός ύμνος στον Ποσειδώνα, ο οποίος ήταν ο προστάτης πολλών ελληνικών πόλεων, αν και έχασε το διαγωνισμό για την Αθήνα από την Αθηνά.

Ως θεός της θάλασσας, ο Ποσειδώνας ταξίδευε με το χρυσό άρμα του πάνω στα κύματα, που άνοιγαν χαρούμενα στο πέρασμά του, ενώ γύρω του έπαιζαν δελφίνια. Με την τρίαινά του μπορούσε τόσο να δημιουργεί τρικυμίες όσο και να ηρεμεί τα νερά. Θεωρούνταν προστάτης των ναυτικών και των ψαράδων κι ακόμα, σαν υπεύθυνο για γεωλογικά φαινόμενα όπως τους σεισμούς, του προσφέρονταν θυσίες και επικλήσεις για τη σταθερότητα του εδάφους και την ασφάλεια των κτιρίων, ενώ τιμούνταν και με ιπποδρομίες. Σύμβολά του ήταν η τρίαινα, το ψάρι (συνήθως τόννος ή δελφίνι) και σπανιότερα το άλογο ή ο ταύρος.